

Sygn. akt VI W 17/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Gawin – Kwiatek

Protokolant: Monika Pietrzak

po rozpoznaniu w dniach 29 lipca 2013 r. i 10 stycznia 2014 r.

sprawy **W. S. (1)** córki (...) z domu D., urodzonej (...) w S.

obwinionej o to, że:

1. w dniu 22 sierpnia 2012 r. na ul. (...) w K. gm. S. dokonała kradzieży butli 19 litrowej wody, paczki papieru toaletowego oraz zgrzewki wody mineralnej ogólnej wartości 65,59 zł na szkodę Zarządu Spółki z o.o. (...) w K.;

tj. o popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 kw

2. w dniu 29 sierpnia 2012 r. na ul. (...) w K. gm. S. dokonała kradzieży dużej butli 19 litrowej wody o wartości 44,07 zł na szkodę Zarządu Spółki z o.o. (...) w K.;

tj. o popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 kw

I. obwinioną **W. S. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku tj. występku z art. 119 § 1 kw;

II. obwinioną **W. S. (1)** uznaje za winną tego, że w dniu 22 sierpnia 2012 r. na ul. (...) w K. gm. S. dokonała kradzieży paczki papieru toaletowego oraz zgrzewki wody mineralnej o łącznej wartości 21,52 zł na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S. tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierza jej karę 150 (sto pięćdziesiąt) zł grzywny;

III. na podstawie art. 119 § 4 kw orzeka wobec obwinionej obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S. równowartości ukradzonego mienia w kwocie 21,52 (dwadzieścia jeden 52/100) zł;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. B. kwotę 221,40 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej obwinionej przed Sądem Rejonowym;

V. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 złotych i zobowiązuje ją do uiszczenia 30 złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VI W 17/13

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego na rozprze postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona **W. S. (1)** była zatrudniona w charakterze sprzątaczkii w pokrzywdzonym Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w K. przy ulicy (...).

W dniu 22 sierpnia 2012 roku obwiniona przez jedno z okien Przedsiębiorstwa wystawiła zgrzewkę 6 butelek wody mineralnej, wyrzuciła papier toaletowy oraz wystawiła 19 litrową butlę z wodą i drzwiami wyszła z budynku. Butlę obwiniona szybko schowała do swojego samochodu, poczym dostrzegła dochodzącego do niej nieznanego mężczyznę i zaczęła pod oknem zakładu wyrywać chwasty. Mężczyzna zapytał obwinioną o drogę do kamieniołomów, gdy odszedł W. S. (1) rozglądając się na boki, schowała papier i zgrzewkę wody do auta i odjechała. Paczka papieru toaletowego warta była 14,99 zł, a zgrzewka wody mineralnej 6,53 zł. Rzeczy te stanowiły własność pokrzywdzonej spółki.

W dniu 29 sierpnia 2012 roku obwiniona przez okno firmy wystawiła na zewnętrzny parapet 19 litrową butlę z wodą i wyrzuciła worek z nieustalona zawartością. Po tym obwiniona przez to samo okno wyszła budynku, schowała do swojego samochodu wymienione rzeczy, a następnie odjechała.

Pracownicy wyżej opisanego Przedsiębiorstwa kilkakrotnie informowali kierownika A. M. i prezesa Spółki W. K. o kradzieżach na terenie zakładu, których sprawcą miała być obwiniona. Z uwagi na brak jakichkolwiek dowodów, w firmie postanowiono zamontować przenośną kamerę na zewnątrz w taki sposób, aby obejmowała ona miejsce, w którym sprzątaczką W. S. (1) najczęściej parkowała swój samochód. Wskutek tego uzyskano nagrania obejmujące dwa zdarzenia opisane powyżej. Na stałe kamera zamontowana była przy drzwiach budynku firm.

W. S. (2) od ok. 2-3 lat korzystała z usług dostawcy zaopatrującego firmę w wodę i kupowała ją dla własnych celów. Kupiła wodę min. 7 i 21 sierpnia 2012 roku.

Dowody:

- zeznania świadków: W. K. – k. 50 odw., 95, A. M. – k. 13, 50v., 95 – 95 odw., .
- częściowo wyjaśnienia obwinionej W. S. (1) – k. 20-22, 98v., 115-11 5 odw.
- zgłoszenie kradzieży z dnia 29 października 2012 roku – k. 6,
- faktura VAT z dnia 21 sierpnia 2012 roku – k. 7-8,
- faktura VAT z dnia 9 sierpnia 2012 roku – k. 9,
- faktura VAT z dnia 18 września 2012 roku – k. 10,
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 16-18,
- protokół oględzin – k. 24-26,
- dowody wpłat – k. 93,

Obwiniona W. S. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, na niedorozwój umysłowy, ani na inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. Nie stwierdzono u niej żadnych zaburzeń depresyjno-lękowych. Tempore criminis obwiniona miała zachowaną zdolność do rozumienia znaczenia czynów, jak i do pokierowania swoim postępowaniem, w stosunku do zarzucanych jej czynów warunki art. 17§1 i 2 kw nie zachodzą. Obwiniona może brać udział w postępowaniu, stawać przed Sądem i składać wyjaśnienia, a ewentualną karę pozbawienia wolności odbywać w zwykłym zakładzie karnym.

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 8 maja 2013 roku – k. 62- 64,
- opinia uzupełniająca z dnia 26 listopada 2013 roku – k. 107-110.

Obwiniona W. S. (1) nie była dotychczas karana sędownie. Obwiniona jest mężatką, obecnie prowadzi działalność gospodarczą – usługi transportowe. Była leczona psychiatrycznie, nie leczona odwykowo, ani neurologicznie.

Dowody:

- informacja o osobie z KRK – k. 40,
- kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 43-45,
- dane osobo-poznawcze – k. 94

Obwiniona W. S. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i w toku czynności sprawdzających odmówiła składania jakichkolwiek wyjaśnień.

Przed Sądem obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i wyjaśniła, że faktycznie w sierpniu przez okno wynosiła dwie butle wody, które zakupiła u dostawcy, który przywoził do firmy wodę, a ona też korzystała z jego usług. Jak wynika z treści jej wyjaśnień – robiła to przez okno dlatego, by nie chodzić dookoła albowiem ma problemy z kręgosłupem. Kierowca z tej firmy, kiedy jechał w kierunku R., to zostawiał jej przed domem wodę. Raz było tak, że butla zginęła, w takiej sytuacji zaczął zostawiać tę wodę u obwinionej w pracy. Podała, że wodę zakupuje od momentu, kiedy dostawca zaczął przyjeżdżać do firmy, chyba od 3-4 lat. Podała, że ta zgrzewka wody mineralnej również była jej. Podała, iż było tak, że kierownik wysłał ją do hurtowni do S. po alkohol z uwagi na jakąś imprezę, wtedy obwiniona kupiła sobie zgrzewkę wody mineralnej. Wodę tę obwiniona zabierała przed weekendem do domu. Podkreśliła, że kierownik A. M. ją „zgnębił”. Prosiła go o wystawienie wody w dystrybutorze i za każdym razem słyszała „wypierdalaj”. Wskazała, że wodę kupowała w firmie od 2-3 lat i za każdym razem wynosiła ją przez okno.

Z kolei stwierdziła, że papier toaletowy był jej własnością, zakupiła go dla pracowników, ponieważ jako sprzątaczką miała problemy z tym, że pracownicy zapychali toalety gazetami, a pan kierownik zapominał zostawić klucze do schowka, w którym był papier.

Na rozprawie głównej w dniu 10 stycznia 2014 roku obwiniona wyjaśniła, że mężczyzna z nagrania, to był nieznamy kierowca, który pytał o drogę. Stwierdziła, że na filmie po min. 5:25 wyrywa chwasty. Ponadto wskazała, że firma w poz. 10 wykazała papier toaletowy 36 sz. po 1,39 i to był papier dla firmy, ale jako, że to obwiniona sama robiła te zakupy, to kupiła wówczas papier i dla siebie.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionej W. S. (1) – k. 20-22, 94 odw., 115-115 odw.,

Sąd zważył, ponad to co następuje:

W świetle przedstawionych dowodów wina i sprawstwo obwinionej W. S. (1) w popełnieniu zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie I nie budzą żadnych wątpliwości, lecz nie w pełnym jego zakresie. Natomiast na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd powziął uzasadnioną wątpliwość co do sprawstwa i winy w zakresie czynu opisanego w punkcie II wniosku o ukaranie.

Konstruując stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd oparł się w głównej mierze na dokumentach w postaci: faktury VAT z dnia 21 sierpnia 2012 roku, faktury VAT z dnia 9 sierpnia 2012 roku, protokołu zatrzymania rzeczy, tj. płyty DVD+R z nagraniem video z dnia 22 sierpnia 2012 roku i z dnia 29 sierpnia 2012 roku oraz protokołu oględzin z tejsze płyty. Istotne znaczenie miały również zeznania świadków W. K. i A. M. i dowód z nagrania odtworzonego w toku rozprawy.

Z treści relacji kierownika Przedsiębiorstwa (...), jak i prezesa Spółki W. K. jednoznacznie wynika, że kilkakrotnie otrzymywali informacje od pracowników firmy o kradzieżach na terenie zakładu, których sprawcą miała być sprzątaczką, tj. obwiniona W. S. (1). Z uwagi na brak jakichkolwiek dowodów postanowiono zamontować przenośną

kamerę na terenie zakładu w ten sposób, aby obejmowała miejsce, w którym obwiniona najczęściej parkowała swój samochód. Na skutek powyższego wymienieni uzyskali dwa nagrania, tj. z dnia 22 sierpnia 2012 roku i z dnia 29 sierpnia 2012 roku, przedstawiające zachowania obwinionej W. S. (1).

W ocenie Sądu podane przez wyżej wymienione osoby okoliczności, takie jak czas, miejsce oraz sposób działania obwinionej – polegają na prawdzie. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności, które mogłyby wpływać negatywnie na wiarygodność świadków. Ich relacje są zgodne i konsekwentne w toku całego postępowania.

Niewątpliwie treść odtworzonego nagrania z dnia 22 sierpnia 2012 roku obrazuje w pełni sposób działania obwinionej a to taki, że przez okno zakładu wystawia zgrzewkę wody mineralnej, wyrzuca papier toaletowy oraz wystawia butlę z 19 litrową wodą, następnie obwiniona wychodzi drzwiami i wymienione rzeczy pakuje do swojego samochodu. W międzyczasie do W. S. (1) podchodzi nieznajomy mężczyzna, na co obwiniona reaguje w taki to absurdalny sposób, że zaczyna wyrwać chwasty. Sąd dostrzegł także, że zachowanie obwinionej było dziwne, podejrzane, W. S. (1) ewidentnie rozglądała się na boki i była niespokojna, widać, że obawia się tego, że zostanie zauważona. Do tego, o ile uzasadnić można wystawienie ciężkiej, 19 litrowej butli o tyle uzasadnienia takiego nie można znaleźć dla papieru toaletowego i to w sytuacji, gdy obwiniona wyrzuca go przez okno, a następnie wychodzi z budynku drzwiami. W. S. (1) mogła przecież papier wynieść wychodząc z budynku, ale tylko wtedy gdyby w istocie papier ten stanowił jej w własność, a mając świadomość, że wyniesienie go przez drzwi budynku zostanie zarejestrowane obwiniona wyrzuciła go przez okno. Nie mogła przecież wiedzieć, że akurat wówczas kamera rejestrowała tę część zabudowań firmy.

Z nagrania z dnia 29 sierpnia 2012 roku bezsprzecznie wynika, iż obwiniona wystawia 19 litrową butlę z wodą na parapet okna i wyrzuca przez nie foliowy worek na śmieci z zawartością, następnie wychodzi przez okno, chowa do auta wymienione rzeczy i odjeżdża. Choć odtworzone nagranie Sąd uznał za wiarygodne źródło dowodowe, to w kontekście treści wyjaśnień obwinionej W. S. (1) w tym zakresie, a przede wszystkim przedstawionych przez nią dowodów dostaw z dnia 7 sierpnia 2012 roku i 21 sierpnia 2012 roku, Sąd uznał je za niewystarczające do przypisania obwinionej sprawstwa i winy w zakresie kradzieży 19 litrowych butli z wodą.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uznał, że wyjaśnienia obwinionej W. S. (1) odnośnie okoliczności kradzieży paczki papieru toaletowego oraz zgrzewki wody mineralnej o łącznej wartości 21,52 zł stanowią jedynie jej linię obrony, ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności za popełnione wykroczenie. Okoliczności podawane przez obwinioną w tym zakresie zasadniczo odbiegają od rzeczywistego przebiegu zdarzenia, dlatego też Sąd odmówił im wiary. Osobnego osądu natomiast wymaga kradzież 19 litrowych butli z wodą. W tym zakresie obwiniona wyjaśniła, że faktycznie w sierpniu przez okno wyniosła dwie butle wody, ale będące jej własnością, bo zakupione u dostawcy, który przywoził do firmy wodę, a ona również korzystała z jego usług. Podkreśliła, iż tę wodę kupowała w firmie od 2-3 lat i za każdym razem wynosiła ją przez okno po to, by nie chodzić dookoła albowiem ma problemy z kręgosłupem. Na wskazaną okoliczność obwiniona przedstawiła dwa dowody dostawy, tj. datowane na dzień 7 sierpnia i 21 sierpnia 2012 roku. Oczywiście Sąd miał wątpliwości, czy wyniesione w dniach 22 i 29 sierpnia 2012 roku dwie butle z wodą są tymi samymi, które obwiniona faktycznie zakupiła, ale zgodnie z art. 8 kpw w zw. z art. 5§2 kpk nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego.

Z wymienionych na wstępie faktur bezsprzecznie wynika, że pokrzywdzona (...) Sp. z o.o. w S. faktycznie zakupiła w dniu 21 sierpnia 2012 roku papier toaletowy, zaś w dniu 9 sierpnia 2012 roku wodę gazowaną w zgrzewkach.

W sprawie została sporządzona pisemna opinia sądowo-psychiatryczna oraz opinia uzupełniająca, którym Sąd w pełni dał wiarę. Dowody te zostały sporządzone przez osobę kompetentną, o stosownych kwalifikacjach, posiadającą specjalistyczną wiedzę, wobec powyższego zostały one uznane przez Sąd za dowód pewny, stanowiący podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Nie ulega wątpliwości zatem, iż obwiniona W. S. (1) swoim działaniem wyczerpała ustawowe znamiona wykroczenia z art. 119§1 kw, a opisanego w punkcie I wniosku o ukaranie, z tymże Sąd z opisu czynu wyeliminował 19 litrową butlę z wodą, co też skutkowało zmianą wartości szkody na kwotę 21,52 zł. Strona podmiotowa wykroczenia z art. 119§1 kw obejmuje umyślność o zamiarze bezpośrednim i kierunkowym. Podmiotową cechą kradzieży jest bowiem zabór w celu

przywłaszczenia, czyli chęć włączenia skradzionego mienia do majątku sprawcy lub postąpienia z nim jak z własnym, a więc czyn kierunkowy, co wskazuje na zamiar bezpośredni sprawcy (zob. wyr. SN z dnia 29 października 2001 r., III KKN 364/01, OSN Prok. i Prawo 2002, nr 3, poz. 14).

Z uwagi zatem na powyższe uznając W. S. (1) za winną tego, że w dniu 22 sierpnia 2012 roku na ul. (...) w K. gm. S. dokonała kradzieży paczki papieru toaletowego oraz zgrzewki wody mineralnej o łącznej wartości 21,52 zł na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S., tj. wykroczenia z art. 119§1 kw Sąd wymierzył jej karę 150 zł grzywny.

Brak natomiast podstaw do przypisania obwinionej sprawstwa i winy w zakresie wykroczenia objętego zarzutem z punktu II. Poza wszelkimi wątpliwościami pozostaje fakt, iż obwiniona przez okno zakładu pracy wyniosła butlę z wodą, ale bardzo poważne wątpliwości budzi ustalenie, czy woda ta nie była jej własnością. Żadna, ewentualna czynność dowodowa nie wniosłaby nic nowego do sprawy. Konkludując - w świetle przedstawionych Sądowi orzekającemu dowodów, jak i zebranych w toku rozprawy, zarzut wniosku o ukaranie w omawianym zakresie jest jedynie hipotetycznym. Taki stan rzeczy, zgodnie z obowiązującymi podstawowymi standardami prawa ujętymi w zasadzie domniemania niewinności, nie pozwala na dokonanie pewnego ustalenia, iż obwiniona zarzucane jej wykroczenie popełniła. Konsekwencją powyższego było orzeczenie uniewinniające obwinioną od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie II.

W ocenie Sądu wymierzona W. S. (1) kara stanowić będzie dla niej adekwatną i wystarczającą dolegliwość z uwagi na rodzaj i charakter popełnionego wykroczenia, a nadto niewątpliwie spełni cel wychowawczy.

Przy wymiarze kary, kierując się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 33§2, 3 i 4 kw, Sąd wziął w szczególności pod uwagę rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy i pobudki oraz warunki i właściwości osobiste obwinionej, a także jej sposób życia przed i po popełnieniu wykroczenia. Okolicznością łagodzącą jest stosunkowo niewielki rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem i uprzednia niekaralność obwinionej.

W ocenie Sądu wymierzona kara uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego obwinionej, a nadto będzie wystarczająca do spełnienia celów zapobiegawczych i wychowawczych.

W punkcie III wyroku Sąd na podstawie art. 119§4 kw orzekł wobec obwinionej obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S. równowartości ukradzionego mienia w kwocie 21,52 zł. W ocenie Sądu koniecznym jest, by obwiniona poniosła odpowiedzialność za swoje postępowanie i szkoda przez nią wyrządzona została naprawiona.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. B. kwotę 221,40 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej obwinionej przed Sądem Rejonowym – a odpowiadającą nakładowi pracy obrońcy. Podstawa orzeczenia był 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 119 kpw § 14 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw i art. 118§1 kpw Sąd zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa jedynie zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 zł i zobowiązał ją do uiszczenia 30 zł tytułem opłaty.